

ART

Andy Warhol al servei de les estrelles del rock

L'antiga fàbrica Can Trinxet replica The Factory per acollir l'exposició 'Silver song'

XAVIER CERVANTES BARCELONA | ACTUALITZADA EL 13/05/2017 00:00

L'exposició a Can Trinxet vol reproduir l'esperit de The Factory. / PERE TORDERA

" **Andy Warhol**" era tot el que es llegia a la portada d'un disc il·lustrada amb un plàtan sobre fons blanc. Bé, també s'hi podia llegir " *Peel slowly and see*" al costat d'una fletxa que convidava a pelar el plàtan i a descobrir un interior rosat. Funcionava com a artefacte artístic provocador, però, a priori, obviar el nom del grup no semblava la millor manera de vendre un disc. De fet, aquell àlbum va ser **un fracàs comercial** quan es va publicar l'any 1967. Després va assolir un caràcter fundacional, un punt i a part en la història del rock que va influir en músics de generacions posteriors. Calia anar a la contraportada per saber

que els responsables de la música eren **The Velvet Underground & Nico**, la banda de Lou Reed, John Cale, Maureen Tucker, Sterling Morrison i Christa Päffgen, àlies *Nico*. Aquell disc va ser una de les obres més reeixides de la relació de Warhol amb la música.

“La música és un component invisible però imprescindible per entendre l’art d’Andy Warhol”, sosté Javier Panera, comissari de l’exposició *Silver songs. La música d’Andy Warhol*, que es va inaugurar ahir en un espai de **l’antiga fàbrica Can Trinxet** de l’Hospitalet de Llobregat, on es podrà visitar fins al 18 de juny. El propòsit de la mostra, coproduïda pel **Festival Loop i Districte Cultural Hospitalet**, és doble. D’una banda, vol retratar Warhol a partir de la música, segons Panera, “un leitmotiv sovint considerat marginal” que ell creu que és fonamental perquè, entre altres coses, té una presència ininterrompuda en la seva activitat artística, des de la seva feina com a dissenyador gràfic per a discos de jazz als anys 50 i fins a videoclips per a bandes dels 80 com The Cars. “En aquest sentit, *Silver songs* és una mostra convencional, una successió de vitrines que apleguen sobretot portades de discos, una seixantena, dissenyades per Warhol. També hi ha revistes, fotografies, vídeos i material gràfic en què el geni del *pop-art* és protagonista directe o indirecte. “La portada de disc és el fil conductor de l’exposició”, reconeix Panera. I no cal que les signi Warhol: en un dels mostradors hi ha cobertes que evidencien la seva influència estètica, com ara les que **Banksy** va fer per a **Danger Mouse** substituint el rostre colorejat de **Marilyn Monroe** pel de **Kate Moss**. En aquest apartat hi ha portades de **Los Rodríguez, The Smiths** i fins i tot **La Trinca**.

L’altre propòsit és reproduir l’esperit de **The Factory**, l’estudi d’art que Warhol va inventar als anys 60 quan va transformar la cinquena planta d’un edifici del Midtown de Manhattan en un niu de creativitat. Warhol, que començava a ser una superestrella, va convertir aquell espai en un ecosistema freqüentat per tota mena d’artistes, aspirants a artistes i celebritats del submon urbà. Allà hi treballava ell i veia com altres hi treballaven o creaven. Deixava fer, per exemple, al grup **The Velvet Underground**, però sobretot vampiritzava les experiències dels altres, a vegades amb l’objectiu evident d’involucrar-los en projectes artístics en què sovint el més important era el procés.

“Portar The Factory al segle XXI”

La rèplica de The Factory a Can Trinxet busca ser-ho tant en el continent com en el contingut. Bona part de les parets estan forrades de paper de plata en honor dels murs platejats de l'estudi de Nova York, i el mobiliari també s'emmiralla en el de l'original. Pel que fa al contingut, hi ha material videogràfic cedit per **Ronald Nameth**, col·laborador de Warhol i responsable de documentar *happenings* amb The Velvet Underground com els que va aplegar a la pel·lícula *Andy Warhol's exploding plastic inevitable*. Fins i tot es pot veure a Can Trinxet un vídeo amb un dels primers assajos del grup amb Nico.

Però la novetat de *Silver songs* és l'anomenat *The Factory alive!*, activitats comissariades per **Artur Muñoz** i destinades a "portar The Factory al segle XXI", tal com diu Panera. És a dir, es tracta de convertir Can Trinxet en un estudi-taller on el grup **Los Ganglios** i l'artista **Laura Llaneli** assajaran a la vista del públic l'espectacle que presentaran el 9 de juny allà mateix. A més, estudiants de **l'Escola Eina** hi faran un taller de serigrafia. "Serà com treballar a The Factory", diu Muñoz.

"Warhol deia que si entraves a The Factory podies sentir la veu de **Maria Callas** per un altaveu, i per l'altre The Velvet Underground", explica Panera per il·lustrar la relació omnívora de Warhol amb la música. D'alguna manera això es reflecteix en una exposició que inclou portades dissenyades per ell de discos de Count Basie, Artie Shaw, Johnny Griffin, Liza Minnelli, Aretha Franklin, Paul Anka, Diana Ross i Miguel Bosé, entre d'altres. En aquests casos, hi ha una constant: són retrats. També passa amb la portada d'un àlbum de Debbie Harry, del qual va dissenyar diverses versions amb variacions cromàtiques.

En canvi, el retrat no és el recurs que va fer servir en dos discos emblemàtics: el de The Velvet Underground & Nico i l' *Sticky Fingers* dels **Rolling Stones**. En els dos casos el protagonista és l'òrgan sexual masculí, i a més incorporen elements accessoris: la tira de plàstic en el primer i una cremallera en el segon. Més enllà de l'aspecte formal dels discos, el treball de Warhol amb The Velvet Underground i The Rolling Stones mostra dues relacions diferents. "Treballem amb la hipòtesi que en els dos primers anys The Velvet Underground va ser més una banda d'Andy Warhol que de Lou Reed", diu Panera. Era l'artista vampiritzant el grup. En canvi, amb els Stones, i concretament a les sessions

fotogràfiques amb Mick Jagger, Warhol exhibeix la fascinació per l'estrella del rock com a estrella total del segle XX. No és estrany que Warhol incorporés la imatge de Jagger a la seva galeria d'obres d'art.

Can Trinxet, de gran conjunt industrial a contenidor cultural

L'Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat aporta **60.000 euros** a l'exposició *Silver songs* (el 80% del total) que es pot visitar a Can Trinxet, un vestigi d'un dels grans conjunts industrials de la ciutat. La fàbrica pròpiament dita va ser construïda el 1907 i el negoci de la família Trinxet era el tèxtil. Va ser coneguda perquè s'hi fabricava l'anomenat "vellut del tramviaire", un pana que es feia servir per confeccionar els uniformes dels ferroviaris. Va funcionar fins als anys 80. Avui una part de l'antiga fàbrica és un dels espais recuperats pel projecte **Districte Cultural Hospitalet**.